

EDERACIÓN LOCAL DE ATENES
LIBERTARIOS
F. A. I.
BARCELONA

ANUEL GALES

'ACABAMENT DEL MANDAT DEL PRÉSIDENT DE CATALUNYA'

Nicolau M.^o RUBIO

F A N G

Madrid, 6. (Del nostre corresponçal.)
Des de fa unes setmanes el cel de la guerra té un color diferent i l'olor dels camps és un altre. Ha començat a ploure. El poble — Arganda — s'encongela entre la boira i les teules plorant gota a gota.

Sembla que per tot aquest contorn hi ha quelcom menys de gent. Els soldats repiquetejant la terra mullada. Els refugis serveixen per a dues coses: per a preservar-se dels cobussos i de la pluja.

Hi ha fang. Això ja vol dir novetats. El substantiu té en la guerra una gran força d'expressió.

Amb les primeres pluges han arribat els primers freds. Molts de treball per als camarades de la Intendencia. A corre-cuita es proveeixen els soldats de sabates i de robes d'abric.

No obstant, tothom ha de pensar que en aquesta terra té quelcom a fer. El nostre exercit no és un cos fred, fòssil, com abans, sinó un conjunt de fills del poble que defensen el poble. Per tant, tots els seus problemes han d'esser-ho per a la resta dels antifeixistes, per a tots els altres espanyols autèntics.

Hem dit moltes vegades: dotem de bons equips d'hivern els nostres soldats i voltem-los de totes aquelles comoditats que ens permeti la guerra. ¿Hi haurà algú que digui que aquesta és una missió que compet exclusivament al Govern? El nostre poble sap que això no és així. Que el Govern accepti, agraïx i estimi necessàries totes les ajudes, per tal de fer més efectiva la seva tasca i per tal de millorar en allò possible la vida dels soldats. I tots es tan disposats: sindicats i particulars: tot el món deu i vol aportar en aquest treball inicial i esforçat. Els sindicats intensificant i coordinant la producció de tot allò necessari per tal de completar i fer més nombrosos aquests equips d'hivern. Els particulars despenjant-se de tot allò sobrant o que a la recargada no sigui, simplement, tan necessari com a les primeres línies, que en aquests dies ruben, sota la pluja, els primers anubens de l'hiem de guerra.

Sembla que Anglaterra s'adona del veritable abast del pacte anticomunista

"Aquesta crua exhibició del cinisme feixista, no fa sinó aclarir la situació a favor de la República espanyola", diu la premsa britànica

Els vint anys de la URSS Catalunya té als fronts dos-cents mil homes

Una gran parada militar com mai no s'havia vist, a Moscou

ACLAMACIONS AL POBLE ESPANYOL

Moscou, 8. — S'han celebrat amb gran entusiasme les festes commemoratives del vintè aniversari de la Revolució Soviètica. El dissabte a la nit, s'efectuà, al teatre de l'Òpera, una solenne sessió commemorativa, amb l'assistència de Stalin, Vorotxilov, Jeshov, Molotov, Kalinin i Dimitroff.

Molotov pronuncià un vibrant discurs, fent aclamar els noms dels pobles espanyol i xinès.

Ahí, a la Plaça Roja, Stalin presidí una magnífica parada militar, com mai no s'havia vist a la U. R. S. S. Desfilaren grans unitats motoritzades i moltíssims tancs i carros d'assalt.

La parada fou precedida per una gran demostració de la commemoració de la Revolució, i en les seves estadístiques demostren les conquestes i progressos obtinguts en aquets vint anys.

Vorotxilov diu a la Plaça Roja

«L'exèrcit soviètic és un exèrcit de pau, però sabrem traslladar la guerra en camp enemic i pulveritzar-lo»

Moscou, 5. — Els membres del Govern soviètic i Stalin, instal·lats al mausoleu Lenin, passaren revista a les tropes amb ocasió de l'aniversari de la Revolució soviètica. El mariscal Budniy, comandant de la guarnició, presentà les seves tropes. El mariscal Vorotxilov pronuncià a continuació un discurs en el qual féu al·lusió al pacte anticomunista, signat a Roma. Declarà, entre altres coses:

«L'exèrcit soviètic és un exèrcit de pau, però si un enemic ens ataca també nosaltres l'atacarem. Sabrem traslladar la guerra a camp enemic i anihilar-lo».

A continuació començà la desfilada. Després de les acadèmies militars passaren un regiment d'infanteria, tres regiments de cavalleria, diverses companyies motoritzades, les milícies obreres i els còps «Partidaris d'octubre», entre els quals hi havia alguns reïets. El clou de la revista fou la desfilada de l'artilleria motoritzada, que compren més de 200 canons. Finalment passaren tancs de tots volums en nombre imponent.

La desfilada civil tancava la manifestació, mentre volaven un centenar d'avions de bombarder i un altre centenar d'avions de caça.

L'estada del conseller Sbert a París

Visità el Paveló d'Espanya i assistí a la recepció a l'ambaixada de la URSS

En la seva estada breu a París el conseller de Governació i Assistència Social de la Generalitat, senyor Antoni M. Sbert, visità en el dia d'ahir el pavelló espanyol en la seva qualitat de president del comitè català a l'Exposició Internacional a París del 1937. Així mateix va assistir a la recepció que tingué lloc a l'ambaixada de la U. R. S. S. amb motiu del XX aniversari de la Unió, i en la qual es trobava també present sa excel·lència l'ambaixador d'Espanya, senyor Ossorio i Gallardo. Ahir a la nit fou obsequiat per l'esmentat ambaixador amb un d'infinit.

Avui assistirà com a director general de l'Institut d'Acció Social i Universitat i Escolar de Catalunya a la sessió de la Unió Internacional Interuniversitària, i retornarà tot seguit a Barcelona per tal d'assistir a la sessió del Parlament Català.

I ara es podrà crear, amb els minyons de 18 i 19 anys, un exèrcit de quaranta mil homes

El secretari general del Comitè d'Educació pre-militar de Catalunya, senyor Regasol, ha expressat la seva satisfacció per haver trobat en el ministre de Defensa assentiment, col·laboració i solidaritat absoluta en l'obra que es porta a cap a Catalunya per a l'educació pre-militar de la joventut, puix que funcionen a tot el territori català vint-i-set centres d'educació militar i es compta amb un camp d'educació i entrenament com el de Pins del Vallès cap per a dos mil homes, i s'està treballant en la creació d'altres camps a Catalunya per tal que es pugui aconseguir una reserva de quaranta mil homes magníficament entrenats, puix que no pot exigir-se dels reclutes que totjust ara han sortit dels despatxos, dels tallers i fabricues una preparació adequada per a ésser immediatament incorporats a files.

Un article de Zugazagoitia sobre el 7 de novembre a Madrid

Madrid, 8. — «El Socialista» publica un article del ministre de la Governació, senyor Zugazagoitia, del qual són els següents paràgrafs: «Un altre dia, com no recordar? És una data tan ineludible en el calendari de Madrid. El Govern —ahora sí podemos decirlo— se fué silenciosamente, dejándonos el encargo de que nadie se enterase de su salida. Como si la noticia, tremenda, no fuese permanente y se ignorase mucho tiempo.

La torpeza del traslado, absolutamente necesario y plenamente justificado, residió en la tardanza en acordarlo, en el secreto con que se acordó. ¡Qué prisa la de algunos por dar cumplimiento al acuerdo! Hubo quien terminó el Consejo, los coches a su disposición y peritrechados para el viaje, parió a todo gas. Sin querer saber otra cosa.

Londres, 8. — Tot i que oficialment la situació diplomàtica respecte al problema espanyol no ha canviat, pot dir-se que —judant a través de les coses invisibles, que són potser les més importants— la situació ha millorat notablement per a la República espanyola. Veurem el que succeirà entre d'alguns dies, però sabem ja que els cercles favorables a la República espanyola hi havia, aquest matí, molt optimisme.

Potser pot confirmar-se aquest optimisme repassant la premsa del matí que publica apassionats comentaris a la signatura del pacte anticomunista. El diari liberal «News Chronicle» diu que el desenvolupament feixista ha demostrat què és el veritable significat de la paraula «anticomunista»: ingerència a Espanya i molt aviat a Txecoslovàquia. En realitat el pacte anticomunista, pacte conciliador amb l'excusa d'interessos ideològics, és una veritable aliança contra les posicions de França i Anglaterra. És una etapa més d'aquesta guerra sense declaració de guerra que de la Mediterrània al Pacífic s'estén a una velocitat vertiginosa.

Un període tan característicament anticomunista com el «Daily Telegraph» protesta que anticomunisme deu significar una altra cosa i que els millors col·laboradors del comunisme són els que hi van en contrà, puix que ells són un veritable perill per a la pau del món.

Com es pot veure, l'actitud és ben definida. Però no s'ha d'oblidar el front de guerra, el front de Xang Kai-xec, sobretot, que vacilla davant els desitjos cops del colós nipó. Si Xiang-Kai-xec aconseguís restablir el front, si els xinesos es batejaven amb heroisme i detenen l'invasor, aleshores la capacitat de maniobra a la Conferència de Brussel·les és àmplia i pot ésser definitiva.

El general Rojo ha visitat el President Company

El President ha romàs tot el matí a la Residència, on ha despatxat amb els seus secretaris i el personal del departament i on rebé les següents visites:

General Rojo, delegat comercial de la U. R. S. S. Maiko, acompanyat del representant de l'ambaixada de Mariboro i del senyor Buriello ex-cap superior de Policia.

INDRA IMPORTANT LA DETENCIÓ

Nica, 8. — La policia de Gagny-sur-Mer ha detingut dos italians: anomenats Giuseppe Orsini i Giuseppe Sacchi, per robar el llinenc d'explosius. El robar el llinenc d'explosius, puix que es tracta d'alguns carutxes i detonadors: perill a un punt que ha cridat poderosament l'atenció dels investigadors, i és que Orsini ha confessat haver estat en relacions, a Port Vendres, amb Tamburini.

de periodistes que resolueren seguir escribint els periodicos.

«Fa el relat dels episodis successos des d'aquella data als fronts de Madrid: ofensiva enemiga al Jarama, pèrdua de La Mananica, ofensiva sobre Guadalajara... Després afegeix:

«Però la capital ha resistit algo més perillós que les atakes de la Casa de Campo i la ofensiva del Jarama: la caida de Málaga, de Bilbao, de Santander, de Gijón...»

«Esas desgracias —ja que hemos de engañarnos sobre su importancia?— no mellaron la fe de Madrid. Le entristecieron y le apesadumbraron, pues Madrid no puede ser ajeado al sufrimiento que ello comportaba. Pero le confirmó en sus propósitos de persistir en sus esfuerzos y persistió, persiste y persistirá.»

Acaba dient: «Gran Madrid, el Madrid que inauguró su nueva vida heroica el 7 de noviembre de 1936.»

D'INTERES PER ALS MESTRES DE LA GENERALITAT

Per a cobrar els havers dels mestres, professors especials i consellers dels Grups Escolars de la Generalitat, el Departament de Cultura, amb el vistament mensual corresponent al mes d'octubre, sense aquest requisit no podrà efectuar-se el cobrament.

els articles d'hivern per a vestits, trajos i abrics,

als nostres Magatzems, demés de l'avantatge de poder triar d'entre un grandios assortiment de novetats, us oferim la major conveniència dels preus.

Visiteu les nostres seccions de confecció, gèneres de punt, sastreria, modisteria, calçat i tapisseria.

L'ambaixador de la URSS, a Itàlia, ha visitat Ciano

Roma, 8. (Urgent). — Boris Stein, ambaixador de la URSS a Roma ha visitat aquest matí a Ciano. Als cercles polítics es diu que aquesta visita es relaciona amb la signatura del tractat anticomunista.

BULGARIA I TXECOSLOVAQUIA HAN FET MATX NUL, EN FUTBOL

Sofia, 8. — Els equips de futbol de Bulgària i Txecoslovàquia han fet matx nul per a la Copa mundial.

«No sóc partidari de negociacions directes amb el Japó», ha declarat TXANG-KAI-XEC

«A la llarga, el triomf serà per als xinesos», ha ategit

Baixes japoneses a Xina fins el 22 d'octubre: 9.630 MORTS

Tientsin, 8. — El quarter general japonès publica el balanç de les baixes japoneses a Xina fins el 22 d'octubre: Front de Xina del Nord, 4.460 morts. Front de Xang-Hai, 5.170 morts.

HAN PASSAT EL WANGPOO

Toquio, 8. — El ministre de la Guerra comunica que les avantguardes de les tropes japoneses que desembarcaren a Hangtzen han passat ja a la ribera nord del Wangpoo.

EL GOVERN PROVINCIAL DE XANG-HAI CANVIA DE RESIDENCIA

Xang-Hai, 8. — Oficialment s'anuncia que la capital del Govern provincial de Xang-Hai s'ha traslladat de Taiyuan a Linfen, a uns 350 quilòmetres al sud-est de Taiyuan. El general Fut-Su-Yi dirigirà les operacions contra els japonesos.

VENDA EXTRAORDINARIA DE CAFES, MAIALASSOS I EDREDONS

Edredon damasc, soda artificial

Mida matrimoni ... 45' — Ptes.
Mida 5 pams ... 35' — »

Matalas outi superior.

Mida 5 pams ... 60' — Ptes.
Mida quatre ... 50' — »

Joc de 3 catifes vellut jute, assortiment en dibuixos i colors, el joc a ... 11' — Ptes.

Jocs en qualitat superior ... 22'50 —
Jocs en qualitat extra ... 48' — »

Simil pocca qualitat superior en variat assortiment de dibuixos i colors.

Mides 120 x 180 ... 26' — Ptes.
» 135 x 200 ... 35'50 —
» 150 x 210 ... 38' —
» 180 x 240 ... 52' —
» 200 x 300 ... 72' — »

Així mateix oferim als nostres clients un extens i variat assortiment en carpes coto i de llana, en totes les mides i qualitats superiors, a preus summament reduïts.

Magatzems JORBA BARCELONA - MANRESA

LA JOVENTUT CATALANA, EN PEU DE GUERRA

"Els principis eterns de la Llibertat i la Democràcia, fonament de la pau i la justícia", digué el President Companys

Tota la Catalunya antifeixista commemora les dues dates gloriuses

MOSCOU 1917 - MADRID 1936

Organitzat pel Comitè Català per l'Homatge a la URSS, es va celebrar ahir, a l'Olimpia, un gran acte per tal de commemorar el vint-i-unèssim aniversari de la revolució soviètica a l'herència de la defensa de Madrid.

Assistí a l'acte nombrosíssim públic. S'adheriren a l'homatge totes les organitzacions polítiques i sindicals. A les 10.30 hores del matí hi havia el secretari del Consolat de la U. R. S. S., camarada Ertzov i el cònsol de Mèxic, company López Mayanda.

L'acte fou radiat.

En primer a fer ús de la paraula fou Pau Balcells, del «Amics de la U. R. S. S.», el qual va pronunciar un curs parlamentari.

El secretari del Comitè Pro «Amics de la URSS», va anunciar que el President havia fet acte de presència, però que havia d'absentar-se per assistir a altres actes i fer ús de la paraula.

El públic, a peu dret, va ovacionar l'arribada del President Companys.

PARLA EL PRESIDENT

Fet el símil, el President va dir: «Companys. Com s'ha dit, la circumstància d'altres actes als quals he d'assistir, m'obligarà a absentar-me d'aquest acte. A més, tampoc no ho considero necessari pronunciar un discurs, que queda confiat a les representacions polítiques i sindicals que hi prenen part delegades per les forces que representen.

En rebre, però, la invitació, no he volgut deixar de fer acte de presència. Però crec, ara més que mai, que estem a l'hora de la discreció i del silenci, a l'hora del sacrifici i de l'impetuosa decisió, a l'hora de superar els nostres actes, i quan se sent amb intensitat i compliment del deure, la paraula de vegades sona a buit. Hom d'acostumar la discreció, a l'elegància i al civisme d'aplicar la conducta de manera que no sigui perturbada per la paraula l'èpica ni per la paraula indiscreta.

Però en un acte com aquest, fonamentat sobre dues coses que pertanyen al fons de la nostra ànima amb tanta emoció i amb tanta d'intensitat, no podia menys d'acudir-hi, ja que es tracta de dos aniversaris: un d'ella, l'heroica defensa de Madrid, que és pasme del món.

que és exemple de virtut i que situa el seu poble admirable a la pàgina d'or del llibre de la Història. I altre, que fa vint anys que el país soviètic es desllura d'aquelles institucions i d'aquells règims que basen en la força llur autoritat; desllura el seu país de la incultura i de l'esclavatge, allibera el seu poble reprimint les classes populars i les forces treballadores, permetent constituir aquest país admirable que avui, sota les directives del gran conductor Stalin, tenim generosament al nostre costat, perquè nosaltres, amb plena independència, marquem les directives de nostres destins.

En aquestes paraules, en el que són i en el que represento, dites amb seny i amb la més gran emoció, hi ha l'agraïment del nostre poble envers Rússia i l'admiració de la nostra terra per al poble germà de Madrid. I ara, companys, escolteu les paraules que han de pronunciar els representants polítics i sindicals que han vingut a aquest acte. El President de la Generalitat té gust a saludar el poble de Madrid i el gran país soviètic i d'informar els principis eterns de la Llibertat i la Democràcia, que són el fonament de la pau i de la justícia.

Una llarga ovació coronà les darreres paraules del President Companys, ovació que no va cessar fins que es va allunyar del local.

ALTRES PARLaments

A continuació va parlar Roc Boronat, en representació d'Esquerra Republicana de Catalunya. Glossà la defensa heroica de Madrid, i va dir que els defensors de la capital es batien contra els nostres enemics, els enemics de la URSS, els de Mèxic i els de tots els treballadors del món.

Tot seguit va fer ús de la paraula Víctor Colomer, per la UGT. Va fer història de la lluita duríssima que durant tres anys sostenien els treballadors soviètics contra les forces confabulades de l'imperialisme internacional i d'una d'aquesta lluita i de les pàgines heroiques escrites pels defensors de Madrid n'hem de treure les reserves

d'energia que ens han de portar la victòria definitiva.

S'adreça als representants d'ERC i de la CNT i diu que considera condició indispensable per a la consecució de la victòria, l'afermament del Front Popular Antifeixista.

Madreco al President Companys, el President indiscutible de tots els catalans, l'home que al temps de la monarquia i de la dictadura va sofrir persecució i presó, que el 14 d'abril va proclamar la República, i que el 8 d'octubre i el 19 de juliol va saber complir amb el seu deure, per tal que reuili l'ànima de les multituds populars de fer del Front Popular Antifeixista un bloc que acabi amb els traïdors i emboscats de terguar, i que ens porti ràpidament la victòria contra el feixisme invasor.

Joaquim Cortés, per la CNT fa un elogi de la immensa tasca constructiva que ha portat a terme la URSS en aquests vint anys, que s'ha convertit en una gran potencia econòmica. Per això els feixismes coalitzats intenten ara, com l'any 1917, llançar-se de nou contra el poble soviètic.

Remarca el caràcter internacional

MADRID

Perquè s'ha resistit durant un any i perquè no hi entraran mai...

Madrid, 5. (Del nostre corresponsal):

Fa un any els nostres milicians feren un esforç suprem i avançaven en direcció als Torrejones. Els nostres primers tancs mataben amb tota la seva responsabilitat. Ara estem novament al mes de Madrid. El primer aniversari amb el seu diari de records entranyables es clava al cervell de la ciutat — fortíssima — Ja és aquí una altra vegada el mes de novembre, però no com aleshores.

L'enemic segueix ací, a l'entrada de la capital i ha disparat molts canons. La línia dels nostres soldats s'estén voltant els barris i els barris del Sud i als carrers tenim senyals dels projectils d'artilleria i taques de sang. Flassades mullades per la pluja. No es senten sinó els trets imprevisos dels dies de calma que no han estat molts en els dotze mesos. Entre dues casetes ha estat col·locada una tela roja en la qual hi ha escrites aquestes paraules:

«Fa un any començà la gloriosa defensa de Madrid. Pensem en els nostres herois caiguts en aquest front; per tal de redoblar la nostra energia i aconseguir que Madrid i tot Espanya siguin lliures».

Les trinxeres i els refugis donen major sensació de solidesa que mai. Això no ho teníem el mes de novembre del 1936, ho hem construït en plena lluita, robant les hores al descans. Un cap diu: «Si tots els nostres fronts tinguessin les fortificacions d'aquest podríem atacar amb avantatge perquè podríem resistir amb seguretat».

Es una definició del valor del camp fortificat. I afegeix:

«Encara és hora de fer-ho arreu. Es tracta únicament que tots compreguin la gran necessitat de les trinxeres i dels refugis per a la lluita passiva contra l'aviació i l'artilleria enemiga. Un pla, una direcció i molts braços treballant, això és tot. I el resultat es pot veure a Madrid. Per ací no han passat en un any llarg ni passaran mai. No hauria estat suficient el nostre valor ni la capacitat de l'Exèrcit, del Centre ni de la heroica defensa de Madrid».

Té raó el cap. El record dels que han caigut en la defensa de la ciutat assenyalava amb exactitud l'índex d'exemplaritat de la seva participació en el combat. Una de les experiències més fermes de l'any de lluita atterrada és precisament la de l'honor, el prestigi i la combativitat dels caps de l'Exèrcit Popular. En aquest mateix sector, són molts els que han mort en la primera línia, servint d'exemple per a tots els soldats. En el període mitjà de la Divisió que guanyà aquestes línies hi ha escrites els seus noms. Però s'haurien d'escrivir a Madrid, en el nostre monument més alt, els noms de tots aquests herois que han caigut per fer lliure la ciutat i la consigna del camarada Belmonte.

No sé com s'anomenava el que fou aconseguit ací en aquestes mateixes trinxeres un dia de desembre. No sé si seria República, comunista o socialista o anarquista. Era sobretot un representant del Front Popular als rengles aleshores en formació del nostre Exèrcit. Hi hagué un moment de desànim, amb molta d'una dels més violents atacs feixistes. Cridaven els moros molt aprop de les nostres línies fil·lades. Encara no tenien les trinxeres antifeixistes la verticalitat de pedra d'avui. Correueren enllà quan calgué tocar per un morter el capità que tenia la responsabilitat de resistència en aquell lloc. I aquest horri, que no sé com s'anomena ni a quin país pertanyia, correu en direcció a la metralladora i amb l'única ajuda d'un company començà a disparar. Els enemics, estiguessin a deu metres de les nostres línies, però no passaren d'allà. Els soldats tornaren tots endavant davant l'actitud d'aquest valent i el front es refeu en molts segons. L'heroi quedà assegut davant la màquina, el cap inclinat, amb una breu línia roja al front. També hi serà el seu nom en la relació exemplar d'aquesta Divisió.

En ple mes de novembre es recorden aquestes coses en crear sota la pluja les trinxeres ruïnades que haurà de tenir una reproducció exacta a l'Est, a Levant, i al Sud, en tots els fronts que tiquen el pas vers el centre d'Espanya i en direcció al mar.

de la nostra lluita, per a la defensa, no solament del nostre territori, ans encara d'Europa i dels treballadors de tot el món.

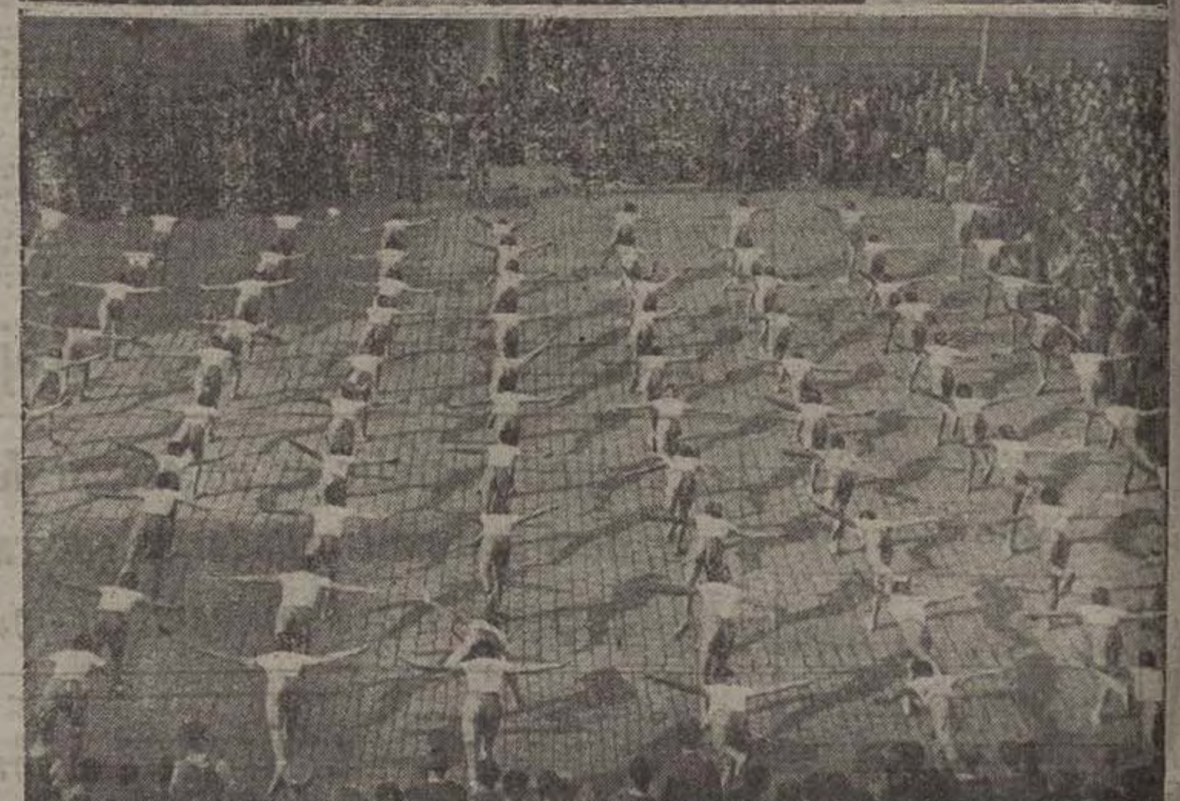
Ens cal, doncs, la més estreta unitat. No ens podem distreure amb discursos. Cal actuar ràpidament.

Ningu —afegeix—, no ha de sentir-se postergat en aquesta tasca. Cal treure de la presó aquells que hagin delinquit per passió revolucionària. A tots les revolucions s'han comès errors i encerts. Cal aixafar els feixistes que gosen aixecar llur veu pels pobles de Catalunya, que ens socaven i disgreguen la nostra terguar i entorpeixen, dificulten i encalceixen els quevures.

Acabà dient que hem de fer una promesa solenne als representants de la URSS i de Mèxic i als defensors de Madrid que hem de treballar i lluitar sense repos al front i a la terguar fins que sigui enarbora la bandera de la victòria.

Pau Balcells va llegir tot seguit una llarga llista d'adhesions a l'acte, entre les quals hi ha la del President de les Corts, Martínez Barrios.

Tots els oradors foren llargament aplaudits i l'acte acabà enmig del més gran entusiasme.

El President Companys, el comissari general de l'Exèrcit, Alvarez del Vayo, i altres personalitats, al balcó del Palau, des d'on presenciaren la desfilada i els exercicis dels monitors d'educació física (Centelles i Sagarra)

Més de deu mil minyons de les lleves del 1939-40 desfilaran davant el President Companys i autoritats de la República

Ahí, a les onze del matí, fou celebrada la desfilada del capus del 1939 i del 1940, que reben l'educació pre-militar, de la qual té cura i dirigeix el Comitè d'Educació Pre-militar de Catalunya.

A l'hora esmentada i a presència d'una gran multitud aplegada a la Plaça dels Germans Badia i que continuà tot el recorregut fins arribar a la plaça de la República, on tingué lloc la disgregació de les forces, els futurs reclutes, en nombre de 10.000, fets marcialment seguien el recorregut marcat, que era el següent:

Avinguda del 14 d'Abril, Passeig de Pi i Margall, Plaça de Catalunya, Rambla i carrer de Píxel, fins a la Generalitat.

Als balcons del Palau presenciaren la desfilada l'Honorable President, senyor Lluís Companys, junt amb el comissari general de l'Exèrcit, Juli Alvarez del Vayo; el sots-secretari de la Presidència de la Generalitat, Mari Roura; el ministre de la Governació de la República, Zugazagotia; el comissari de Guerra de l'Exèrcit de l'Est, Crescència Bilbao; el tinent coronel Sanjuán, en representació del general Rejo; el comandant militar de la plaça, coronel Vallespir; el tinent coronel Servand Marengo; el coronel Alvarez Coque; el coronel Garrido; el tinent coronel Larena; el tinent coronel Fernández de Luis; el subsecretari de l'Exèrcit de Terra, senyor Bojados; Urrea, representant del Comitè Nacional d'Educació Pre-militar; representants del Comitè d'Educació de Catalunya i del Conjunt Comarcal de Barcelona; els consellers del

Govern de la Generalitat Calvet, Terradellas i Bosc i Gimpera; el sots-secretari de Finances, Carles Martí i Feced; Manuel Muñoz, ex-director general de Seguretat; Prats, sots-secretari de la Presidència del Consell de Ministres; capità Lobo; senyors Ragasol, Vilaseca, Junyent, Terrades, Coll; diputats al Parlament de Catalunya; Pou, delegat del Govern a la Telefónica; diputats a les Corts de la República. També hi havia les mullers del President de la Generalitat, els senyors Carles Martí i Feced i Ragasol, així com el comandant Vallespir i el tinent Puga, que representaven el coronel Hidalgo, d'Aviació.

Al front de les forces hi anaven l'assessor tècnic del Comitè Regional, camarada Martín i el comissari, company Quilès, acompanyats dels camarades Estrada i Garcia, com també els caps de dotze centres existents.

Després de la desfilada, que durà una hora més o menys, un grup, format per cent-cinquanta monitors d'educació física, va fer una demostració pública del grau de l'ur instrucció, la qual fou premiada amb una gr ovació per la sentida aplegada a la plaça de la República. I l'acte acabà amb l'execució de Segadors i l'Himne de Riego.

En retirar-se del balcó el President i els seus acompanyants, foren acomiadats amb molts aplaudiments.

"Considerem com acabat l'incident"

Washington, 8. — De conformitat amb instruccions rebudes del seu Govern, el ministre plenipotenciari de la República Dominicana ha fet la declaració següent als periodistes respecte a la tensió que existia entre el seu país i Haití:

«No és cert que el Govern dominican hagi mobilitzat les seves tropes, ni pensa, per ara, en adoptar semblant determinació».

L'incident ocorregut a la frontera amb Haití no té importància, i el considerem acabat. De totes maneres, s'ha obert una investigació amb l'objecte de determinar a qui correspon la responsabilitat dels incidents ocorreguts el mes parrer. Els culpables seran degudament castigats».

L'assistent ministre ha desmentit a continuació, i les ha qualificades de tendencioses, les informacions publicades segons les quals el nombre de morts i ferits de resultes dels incidents es calculen entre mil i tres mil.

"Obertura de la frontera dels Pirineus i retirada efectiva dels voluntaris sense atribució o del dret de be gerència a Franco", demana Zyromski

Paris, 8.—Ahir al matí es va celebrar la segona sessió del Consell Nacional del Partit Socialista SFIO. Varen intervenir diversos delegats, criticant la política de «piuma» Zyromski, un dels líders de l'ala esquerra del partit, va declarar que la guerra del partit, va declarar que el Govern Chautoum no portà a terme una veritable política de Front Popular, i va retreure la majoria al traïdor Franco.

UN BON EXEMPLE: Els obrers d'una fàbrica donen el deu per cent de la seva producció de sueters i jerseis

Corresponsal a la crida llançada pel Comitè de l'Exèrcit de l'Est, els obrers de la fàbrica de gèneres de punt col·lectivitzada, Joan Creus Canellas de Salom, han ofert

ARCHIVOS ESTATALES